

Procedural Language Interface

HDL و اجرای آن در یک سیمولاتور PLI و اجرای آن در یک سیمولاتور

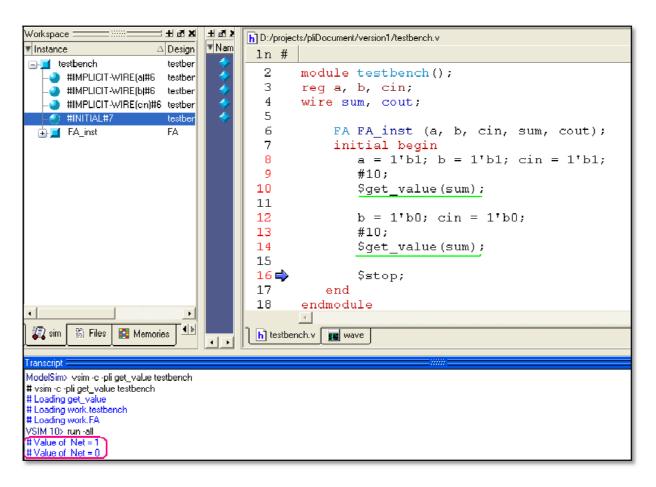
گردآورنده: نسترن نعمتی

یک مثال از نحوه ی نوشتن کد PLI و اجرای آن در یک سیمولاتور HDL

در این document نحوه نوشتن یک کد کوچک PLI و اجرای روتین نوشته شده در یک سیمولاتور HDL شرح داده شده است.

1- یک مثال کوچک از کد PLI

هدف از این مثال نوشتن یک روتین PLI برای خواندن مقدار موجود در یکی از Net های موجود در مدار می باشد. نمونه ی کد testbench به زبان verilog که روتین مورد نظر را فراخوانی می کند در شکل 1 قابل مشاهده است.

شکل 1- نحوه ی فراخوانی روتین PLI و نمایش نتیجهی اجرای آن در سیمولاتور

همچنین نتیجه ای که از اجرای این کد در modelsim به دست می آید نیز در پنجره ی Transcript از سیمولاتور modelsim قابل مشاهده است.

a. توضیحاتی بر روتین نوشته شده

کد PLI نوشته شده تحت زبان C در شکل D قابل مشاهده است. همانطور که در شکل اشاره شده است لازم است مسیر مربوط به header file های include شده را بر اساس مسیر نصب سیمولاتور خود تغییر دهید.

```
#include C:\Modeltech_eval_6.1f\\include \veriuser.h"
#include C:\Modeltech_eval_6.1f\\include \acc_user.h"
                                                                 replace this path with your
static PLI_INT32 get_value()
                                                                 modelSim installation path
     handle arg1; /* handle for the argument of task */
     s_setval_value value_of_arg1;
     acc_initialize();
     arg1 = acc_handle_tfarg(1);
     //put the value of arg1(net value) into value_of_arg1
value_of_arg1.format = accScalarVal; // specify the format first
     acc_fetch_value (arg1, "%%", &value_of_arg1);
     //print 0, 1, 2 or 3 integers for 0.1, X or Z io_printf("Value of Net = %d n", value_of_arg1.value.scalar);
     acc close();
     return 0;
s_tfcell veriusertfs[] = {

    registration part

{usertask, 0, 0, 0, get_value, 0, "$get_value"},
{O} /* last entry must be O */
```

شکل2- کد PLI برای روتین PLI

در هنگام نوشتن روتین مورد نظر ابتدا باید آرگومان های ورودی را برای آن معرفی کنیم.

برای اینکار باید بدانیم که به ازای هر object ی در مدار که بخواهیم به آن دسترسی داشته باشیم لازم است یک متغیر از نوع handle برای آن تعریف کنیم. Handle در حقیقت یک struct است که اطلاعاتی از قبیل نوع object مورد بررسی یا نحوه دسترسی به آن را در اختیار تابعی از کتابخانه ی acc که قصد دسترسی به آن object را دارد، قرار می دهد.

پس در اینجا متغیر arg1 را از نوع handle تعریف می کنیم و با استفاده از تابع acc_handle آن را به آرگومان اول تابع مرتبط می کنیم.

همچنین هرگاه بخواهیم با مقدار یک object سروکار داشته باشیم – یعنی بخواهیم مقدار آنرا بخوانیم یا مقداری را در آن بنویسیم – لازم است متغیری از نوع struct – s_setval_value ی که اطلاعاتی از قبیل مقدار، فرمت، نوع و… در مورد object را نگهداری می کند – برای آن تعریف کنیم.

برای استخراج مقدار آرگومان مورد نظر از handle آن و قرار دادن این مقدار در Option متغیر value_of_arg1 باید از تابع value_of_arg1 استفاده کنیم. value_of_arg1 "٪٪" موجود در آرگومان های این تابع، نشان می دهد که تابع باید مقداری را که از handle استخراج می کند در متغیر value_of_arg1 قرار دهد. انتخاب دیگر اینست که از تابع بخواهیم مقدار را به عنوان مقدار بازگشتی برگرداند. در اینحالت می توان قراخوانی تابع را مثلا به شکل (bb", null) می توان قراخوانی تابع را مثلا به شکل تغییر داده و مقدار استخراج شده را به صورت باینری در مقدار بازگشتی تابع بدست آورد.

تنها نکته ای که باقی مانده اینست که پیش از استفاده از تابع مانده اینست که پیش از استفاده از تابع setval_value کرده لازم است فیلد فرمت موجود در struct ی که از نوع object تعریف کرده ایم را برای object مورد نظر تنظیم کنیم. در اینجا به این دلیل که آرگومان ورودی ما یک net اسکالر است فرمت را به صورت accScalarVal تنظیم می کنیم. گزینه های دیگر برای پرکردن این فیلد را در فایل LRM می توان یافت.

b. نحوه ی رجیستر کردن روتین نوشته شده برای سیمولاتور b

هر روتینی که تحت PLI نوشته می شود برای اینکه قابل فراخوانی توسط سیمولاتور باشد باید خود را در سیمولاتور رجیستر کند. برای اینکار آرایه ای به نام باشد باید خود دارد که هر اندیس آن به یک struct به نام s_tfcell مرتبط می شود. لازم است مشابه آنچه در انتهای کد شکل 2 مشاهده می شود یک entry شود. لازم است مشابه آنچه در این آرایه قرار دهیم. Entry آخر این آرایه همیشه ازای هر روتین تعریف شده در این آرایه قرار دهیم. USERTASK تنظیم می دهد که برای کاربردهای معمول عموما آنرا به عنوان USERTASK تنظیم می کنیم. فیلد آخر، نامی که روتین با آن فراخوانی خواهد شد را نشان می دهد. این نام همواره باید با کاراکتر $\mathbb{C}$ شروع شود. فیلد پنجم نشان می دهد که در هنگام فراخوانی روتین — در اینجا $\mathbb{C}$ حدر اینجا $\mathbb{C}$ حدام تابع تعریف شده در که $\mathbb{C}$ در اینجا $\mathbb{C}$ عمول معمول بقیه فیلدها را برابر با $\mathbb{C}$ اینجا $\mathbb{C}$ دهیم.

2-نحوه کامیایل کردن، لینک کردن و ساختن فایل dll مورد نظر

پس از نوشتن کد PLI و انجام عمل registration، نوبت به کامپایل و لینک کردن کد نوشته شده می رسد. برای کامپایل کردن در سیستم عامل ویندوز می توان از کامپایلر نوشته شده می رسد. برای Wisual Studio 6 و برای Unix و Linux می توان از کامپایلر های gcc و استفاده کرد. پس از اینکه کامپایل کردن با موفقیت انجام شد و فایل object مربوط به کد را بدست آوردیم باید آنرا با یکی از کتابخانه های modelsim به نام dtipli.lib لینک کنیم. برای اینکار می توان دستور زیر را در command line یا در یک batch file نوشته و اجرا کرد:

"linker-Path\link.exe" -dll -export:"veriusertfs" "object-filepath\get_value.obj" "related-path\mtipli.lib" /out:"desired-output-path \get_value.dll" pause

اگر اینکار با موفقیت و بدون خطا انجام گیرد به عنوان خروجی عمل لینک یک فایل dll در اختیار ما قرار می دهد که در مراحل بعدی باید از آن استفاده کنیم.

HDL در این مرحله لازم است فایل dll بدست آمده را در دایرکتوری work پروژه dll بدست آمده را در دایرکتوری work پروژه dll بدست آمده را در دایرکتوری خنیم و توسط command line آن، عمل شبیه سازی در حضور این فایل را انجام دهیم. برای اینکار از دستور زیر می توان استفاده کرد(همچنین پیشنهاد می شود که این دستور را در یک do file قرار دهید تا اجرای مجدد آن آسانتر شود).

Vsim -c -pli your_dll_filename your_toplevel-design_name

این دستور برای شبیه سازی روتین get_value به شکل زیر در می آید: Vsim –c –pli get_value testbench

در این دستور گزینه ی -c نشان می دهد که simulation در مد -c انجام خواهد شد و گزینه ی -pli نشانگر وجود -pli های -pli است.

پس از اینکه این شبیه سازی با موفقیت انجام شد طبق معمول می توان testbench را اجرا کرد و نتیجه را مانند شکل 1 مشاهده کرد.